

forslag, som indenrigsministeren har fremsat, at hvis man har til hensigt at vende tilbage inden 2 år, så får man altså mulighed for at kunne deltage i valg, selv om man opholder sig midlertidigt i udlandet.

IDet Konservative Folkeparti støtter vi naturligvis forslaget. Vi tager til efterretning, at det er den juridiske ramme, vi kan operere inden for, vi støtter lovforslaget, men jeg vil da godt igen give udtryk for, at vi gerne havde set, at rammerne havde været noget videre, end det rent faktisk viste sig at være tilfældet; men vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg lagde mærke til, at den konservative ordfører sagde, at en regering ikke kan tillade sig at fremsætte et lovforslag, der er i karambolage med grundloven, og det er jo fuldstændig rigtigt.

Nu er det faktisk sådan, at den hidtidige praksis, i hvert fald den praksis, der bestod indtil 2002, da Valgretsnævnet ændrede praksis fra 12 til 8 år, var sådan, at mange forskellige kategorier af danskere, der boede i udlandet, kunne få lov at opretholde deres valgret i op til 12 år – diplomater selvfølgelig i endnu længere tid – f.eks. personer, der af helbredsmæssige grunde opholdt sig et andet sted end Danmark.

Det er mere end antydnet i betænkningen, at den hidtidige praksis, hvor man gav dispensation til forskellige grupper, også var på kant med grundloven.

Derfor vil jeg gerne spørge den konservative ordfører, om Det Konservative Folkeparti er klar over, at der allerede i den hidtil gældende praksis har været store områder, hvor det tilsyneladende, også efter de nye eksperterers vurdering, er en overtrædelse af grundloven.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Vi skal være forsigtige og omhyggelige i vores omgang med grundloven, og vi skal være på den forsigtige side.

Derfor synes jeg, det er ganske udmærket, at vi har fået dette udvalgsarbejde, og at de er klare i deres konklusioner. Der kan vel være tale om hidtidig praksis, hvor man kan diskutere, om man er gået for vidt, men med det forslag, som fremsættes her, er det vores vurdering på baggrund af de juridiske eksperterers udtalelse, at vi

er på sikker grund, og derfor støtter vi naturligvis lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jo, men kan den konservative ordfører ikke godt forestille sig, at der vil være personer, der efter de nu fremsatte forslag vil få lov til at bevare valgretten i 2 år uden yderligere forklaring, hvorimod en person, der siger, at vedkommende er giftplaget, ikke kan beholde sin valgret i 8 år i Sydspanien? Kan det ikke afstedkomme nogen undren og løftede øjenbryn? Om det ene kan betyde, at man skal være meget forsigtig med at holde sig inden for grundloven, mens f.eks. det med ophold i udlandet af helbredsgrunde jo intet har at gøre med, at man har bopæl i Danmark, hverken på den ene eller den anden måde. Kan det ikke afstedkomme nogen forvirring hos vælgerne?

Kl. 14.55

(Kort bemærkning).

Knud Erik Kirkegaard (KF):

Der kan ikke være nogen diskussion om, at man naturligvis skal være sikker på, at de bestemmelser, vi arbejder med her, er på den sikre side i forhold til grundlovens bestemmelser. Det har jeg fuld tillid til at man har styr på i regeringen, så der ikke er nogen forhold, hvorom der kan være tvivl om, hvorvidt grundlovsbestemmelsen er overholdt.

Aage Frandsen (SF):

Det, vi har med at gøre her, ikke mindst det, der ligger i omegnen af selve lovforslaget, nemlig tilblivelsen af det, bestemmelserne i grundloven og ikke mindst denne betænkning nr. 1432, er en fantastisk interessant case, som viser noget om, at denne grundlov, som jo efter nogens opfattelse er fantastisk, ikke er nær så entydig, som nogle vil gøre den til.

Hvis vi tager netop § 29, indeholder den utrolig mange ting, som er interessante at studere. For det første står der, at man for at få valgret skal have indfødsret. Det er der vist ikke nogen der er i tvivl om er entydigt. Men så står der også, at man skal have fast bopæl i riget, og den skoleelev, som nu skal studere grundloven og kunnen den udenad, tror jeg nok, tænker, at fast bopæl i riget må betyde, at man bor i Danmark, på Færøerne og i Grønland. Men det betyder det ikke, og det siger noget om, at grundloven ikke er entydig og uændret fra 1953 til i dag.